

Аўтар: Кінга Красіцкая
25.01.2015 01:00

Так акрэсліваюць сваю ролю кансэкраваныя асобы. Іх жыццё – гэта найбольш спецыфічная, а таму таксама найбольш незвычайная форма паклікання, якую Бог прапануе чалавеку на гэтай зямлі. Кансэкраваная асоба – гэта хтосьці пакліканы асаблівым чынам пераймаць Хрыста і аддаваць Яму сябе ўсім сэрцам (параўн. 1 Кар 7, 34).

Я пайшла ў кляштар, паколькі яшчэ з дзяцінства хацела служыць Богу, менавіта такой бачыла сваю асноўную ролю ў жыцці. Усім сэрцам я адчувала гарачую патрэбу прысвяціць сваё жыццё Хрысту, я дакладна ведала, што гэтая служба – тое, чаго я шукаю і прагну. Такім чынам я набралася адвагі і вырашыла пайсці за Езусам. Яго любоў паклікала мяне і павяла гэтым шляхам. На дадзены момант мая асноўная місія палягае на катэхізацыі. У трох парафіях я вяду заняткі рэлігіі, рыхтую малодшых вернікаў да Першай святой Камуніі, а таксама праводжу катэхезу для моладзі, якая прыступае да сакраманту канфірмацыі. Маё асноўнае заданне – найменшых прывесці да Бога, расказаць ім пра Стварыцеля, паказаць шлях да Хрыста, умацаваць у веры.

На маю думку, роля кансэкраванай асобы перш за ўсё заключаецца ў тым, каб адкрыць любоў Хрыста, ісці гэтым шляхам, а таксама весці іншых. Бо Езус, калі паклікаў за сабой вучняў, наказаў ім не толькі самім ісці следам, але таксама іншых прыводзіць да Яго. Адкрываючы сваё пакліканне, я адкрываю таксама сваю ролю: збавіць сябе і іншага чалавека, весці людзей да Бога. † У сённяшні час перад кансэкраванымі асобамі стаіць шмат выклікаў. Па-першае, мы жывём у дастаткова складаным свеце. Адной з самых актуальных праблем з’яўляецца праблема адказу на Божы выбар і заклік. Сучасны чалавек мае іншыя жаданні, ён імкнецца да абсалютнай свабоды без адказнасці, клапаціцца не пра духоўнае, а пра матэрыяльнае. Зараз Бог ужо не знаходзіцца на тым узроўні, што быў раней. Людзі губляюць асноўныя жыццёвыя вартасці, таму заданне кансэкраваных асоб – умацоўваць у людзях тое духоўнае, што яшчэ ў іх засталася, нанава абуджаць веру. Але гэта нялёгкая справа. Хоць зараз няма перашкод для таго, каб хадзіць у святыню, адкрыта дэманстраваць сваю веру, людзі цураюцца Бога. І калі ў часы ганенняў духоўныя асобы былі для веруючых падтрымкай, то зараз яны павінны склікаць людзей у касцёл.

Кожны год у Дзень кансэкраванага жыцця наша супольнасць збіраецца разам. Гэта цудоўная магчымасць не толькі сустрэцца, але, гледзячы адзін на аднаго, яшчэ больш умацавацца. Дзякуючы такім сустрэчам я бачу, што акрамя супольнасці, у якой жыву,

Аўтар: Кінга Красіцкая
25.01.2015 01:00

ёсць яшчэ іншыя. І хоць прадстаўнікі розных супольнасцей маюць розных заснавальнікаў, жывуць у розных харызмах, маюць свае абавязкі, яны аб'яднаны агульнай мэтай: поўнасьцю прысвячаць сябе Богу і служэнню людзям.

Я адчуў сваё пакліканне яшчэ ў дзяцінстве. У той час я хадзіў у францішканскую святыню, чытаў шмат літаратуры, прысвечанай святому Францішку і святому Максімільяну Кольбэ. Асобы гэтых святых асаблівым чынам паўплывалі на мой жыццёвы выбар, аб чым я ніколі не шкадаваў. Я вельмі цешуся, што магу служыць святаром і належаць менавіта да манаскага ордэна францысканцаў. Таксама важную ролю ў выбары маёй жыццёвай дарогі адыгралі духоўныя асобы, якія неслі сваю паслугу ў парафіі Маці Божай Анёльскай. Яны сваёй паставай, адданасцю і верай з'яўляліся для мяне прыкладам.

Калі казаць пра ролю манаскага жыцця, то я бачу яе перш за ўсё ў тым, каб пачуўшы Божы заклік, старацца адказваць на яго належным чынам. Кансэкраванай асобе трэба кожны дзень пацвярджаць той выбар, які яна аднойчы зрабіла і афіцыйна пацвердзіла ў храме, трэба захоўваць вернасць манаскім абяцанням. Святы Францішак казаў, што вобраз, стыль жыцця францысканцаў заключаецца ў тым, каб жыць паводле Евангелля. Свет, у якім жывуць людзі, можа змяняцца, а Евангелле заўсёды актуальнае. Я лічу, што асобы, якія прысвяцілі сваё жыццё Богу, становячыся манахамі і манахінямі, яшчэ раз павінны сабе і іншым людзям паказаць актуальнасць Евангелля і ў сённяшні час. Наша жыццё павінна быць узорам і прыкладам таго, што сёння неабходна жыць згодна з Божым словам. Мне падаецца, што не варта прыдумваць нешта новае, трэба перш за ўсё старацца будаваць свет вакол нас у адпаведнасці з вучэннем Хрыста. Трэба не толькі слухаць Божэе слова і разважаць над ім, але яшчэ паказаць, што гэтым Словам можна кіравацца ў штодзённым жыцці.

“Мы павінны не толькі гаварыць пра Езуса, але і паказваць Яго, даючы сведчанне веры і любові”

Аўтар: Кінга Красіцкая
25.01.2015 01:00

